

Posudek na diplomovou práci Jan Pevného Využití moderních sportovních center zaměstnanci nadnárodních center v ČR

Je trochu obtížné pro mne jako konzultanta, se kterým byla práce v posledním měsíci téměř obden konzultována, zaujmout jednoznačné stanovisko k předloženému výslednému textu.

Tuto diplomovou práci snad nejlépe charakterizuje věta, kterou napsal autor práce do posledního odstavce závěru (cituji): „...hledat propojení mezi těmito dvěma světy (autor má na mysli mladé vysokoškolsky vzdělané pracovníky nadnárodních společností a sportovní centra) mi činilo o to větší potěšení, čím déle jsem se výzkumnému problému věnoval“. Opravdu, i když byly základní rysy zkoumaného problému načrtnuty již před rokem a terénní výzkum proveden relativně brzy nato, po prvním zpracování informace obsažené v hloubkových rozhovorech se ukázalo, že najít odpovídající teoretické rámce není jednoduché a toto nalézání či objevování trvalo až do odevzdání finální verze práce. Šlo o to, jak obecně charakterizovat zkoumanou sociální skupinu, která se v České republice teprve ustavuje a nikdy nebyla (u nás) předmětem sociologického zkoumání, jak výstižně sociologicky charakterizovat moderní (či módní) sportovní centra, jak popsat jejich firemní kulturu atd. Něco se z toho se Janu Pevnému podařilo více a něco méně, pro některé úvahy našel oporu ve svých datech, na řadu věcí, které se postupně objevovaly ovšem hloubkové rozhovory, tak jak byly koncipovány, nemohly přinést sdostatek datového materiálu.

Text je značně nevyrovnaný. Některé části týkající se charakteristiky zkoumané skupiny jsou až příliš inspirované Kellerovým Vzestupem a pádem středních tříd („portréty“ – když jsou doplněny a rozšířeny a je provedena jejich syntéza pro zkoumanou sociální skupinu), někdy text působí jako popularizační či marketingová informace (nabídka sportů ve sportovních centrech). Myslím ale, že v citacích z hloubkových rozhovorů je práce dobrým svědectvím o aktuální situaci mladých lidí v zavedených nadnárodních firmách.

Po konečné redakci je zjevné, že některé otázky a problémy, které chtěl autor řešit, zůstaly jen naznačeny. Mimo jiné je zcela nedostatečný rozbor fungování sportovních center z pohledu jejich provozovatelů: proč nebylo provedeno nějaké šetření kvalitativní metodikou, které by přineslo určitou informaci o strategiích těchto center, o budování jejich „firemní“ kulturu, o vnímání potřeb potenciálních klientů a jejich naplňování atd. V práci tak zcela chybí srovnatelná data z „druhého světa“, o kterém se mluví ve výše citované větě ze závěru práce.

Mám určité výhrady i proti pojetí či stylizaci textu. Text je napsán jako „příběh“ zkoumání a postupu při psaní. Za přímo zmateční považuji úvod, kterému chybí logická stavba.

Přes tyto výhrady a pochyby práci doporučuji k obhajobě z důvodů, že v konečném výsledku se J. Pevnému přeci jen podařilo sociologicky popsat nový sociální jev a vysvětlit jej v odpovídajícím kontextu. Navrhuji hodnocení dobře.

V Praze 12.6.2010

Milan Tuček